

بررسی میزان شیوع آلودگی با انگل تریکوموناس گالینه در کبوتران اطراف شهرستان قم

بهار شمشادی^۱، گیتا جنگجوی لوحه سرایی^۲، بیتا جنگجوی لوحه سرایی^۳

۱. دانشیار، گروه انگل‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران

۲. دانشجوی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر، شبستر، ایران

۳. دانشجوی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

Gitajangjo@yahoo.com

مقدمه: بیماری تریکومونیاژیس یک بیماری انگلی و جز تک‌یاخته‌های میکروسکوپییک تاژک‌دار است که در پرندها قسمت بالایی دستگاه گوارش را درگیر می‌کند و بیشتر در فصول گرم باعث ایجاد بیماری می‌گردد. کبوترهای مبتلا دارای علائمی چون بی‌حالی، کاهش اشتها و قبل از مرگ لاغر می‌شوند. هدف از انجام این مطالعه بررسی میزان آلودگی کبوترهای شهرستان قم به انگل تریکوموناس گالینه بود. روش کار: در این مطالعه روش نمونه‌برداری با سواپ از محوطه‌ی دهانی، حلق و حنجره ۱۰۰ قطعه کبوتر گسترش‌هایی تهیه‌شده و پس از رنگ‌آمیزی گیمسا در زیر میکروسکوپ مورد بررسی قرار گرفت. بحث و نتیجه: نتایج این بررسی نشان داد که ۵۱ مورد (۵۱ درصد) از لحاظ درگیری با بیماری مثبت بود. از آنجایی که میزان آلودگی در کبوترهای منطقه بالا به نظر می‌رسد می‌بایست با افزایش آگاهی کبوتر داران جهت کنترل و پیشگیری اقداماتی صورت گیرد.

کلمات کلیدی: تریکوموناس گالینه، کبوتر، قم

بررسی میزان تأثیر داروی انروفلوکساسین بر روی طیور گوشتی شهر سبزوار

زهرا سالاری^۱، ناهید کُرد^۲، مرتضی ذوالفقاری^۳

۱. مسئول فنی-بهداشتی آزمایشگاه دامپزشکی پاستور، استان خراسان رضوی، سبزوار، ایران

۲. اداره کل دامپزشکی استان سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

salari_z44@yahoo.com

مقدمه و هدف: انروفلوکساسین فلوروکوینولون وسیع الطیفی است که در پیشگیری و درمان عفونت‌های باکتریایی در فارم‌های طیور از طریق مهار آنزیم gyrase DNA باکتری موثر می‌باشد. استفاده نامناسب از آنتی‌بیوتیک‌ها در فارم‌های طیور سبب مقاومت آنتی‌بیوتیکی و عواقبی نظیر ضررهای اقتصادی، افزایش تلفات در فارم‌ها و افزایش بیماری‌های زئونوز در انسان می‌گردد. پژوهش مقطعی حاضر با هدف ارزیابی مقاومت آنتی‌بیوتیکی به داروی انروفلوکساسین و بررسی درصد تأثیر آن در فارم‌های گوشتی سبزوار طراحی و اجرا گردید. مواد و روش کار: تعداد ۴۷ واحد مرغداری گوشتی انتخاب و داروی انروفلوکساسین بصورت آشامیدنی با دوز یک لیتر در هزار لیتر آب (۱۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) به مدت ۴ شبانه‌روز (در ۶-۸ ساعت اولیه روز) مصرف سوپس ۵ لاشه از هر فارم در هر دوره (فصل) اخذ گردید. در شرایط استریل از قلب، کبد و کلیه لاشه‌ها در محیط مک‌کانگی آگار کشت داده شد. کلنی‌های باکتری به محیط مولر هینتون آگار منتقل و سپس براساس روش انتشار دیسکی Bauer-Kirby میزان حساسیت و مقاومت آنتی‌بیوتیکی ارزیابی و درصد میزان تأثیر دارو در این واحدها در فصول مختلف سال ۹۶ بررسی گردید. بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده درصد حساسیت بالا، متوسط و ضعیف به ترتیب در بهار ۵۲٪، ۳۲٪ و ۱۶٪، در تابستان ۵۰٪، ۳۴٪ و ۱۶٪، در پاییز ۴۱٪، ۲۹٪ و ۳۰٪ و در زمستان ۴۵٪، ۳۰٪ و ۲۵٪ و میانگین کلی مقاومت دارویی در این فارم‌ها ۲۱/۷۵٪ بود. میزان تأثیر دارو بر کاهش تلفات و علایم بالینی بیماری‌ها، بهبود ضریب تبدیل و میزان رضایت‌مندی مرغدار نیز بررسی گردید. کارایی دارو در موارد فوق، در بهار (۲۹٪)، تابستان (۴۰٪)، پاییز (۲۸٪) و زمستان (۳۲٪) بود. مقاومت باکتریایی به داروی انروفلوکساسین به دلیل مصرف خودسرانه این دارو در سال‌های اخیر در منطقه، بالا می‌باشد. انجام تست آنتی‌بیوگرام قبل از تجویز هرگونه آنتی‌بیوتیک، رعایت اصول بهداشتی، قرنطینه‌ای، مدیریتی و استفاده از پروبیوتیک‌ها منجر به کاهش نیاز به مصرف آنتی‌بیوتیک خواهد شد.

کلمات کلیدی: انروفلوکساسین، فارم، طیور گوشتی، سبزوار.